

Ch ng 17

Gn t i, gió ng ng th i, m a c ng d n t nh, b n tr ch y ra kh i l p, n s n t p nh v tay không ng t. Hi u Tô c m máy nh, ch p r t nhi u hình cho chúng. Nh ng cái u nhỏ nh ch m l i v i nhau, cùng xem màn hình bé nh c a máy nh k thu t s , t m nh ch p chung trông r t ch nh t , nghiêm túc. B n tr vây Hi u Tô và anh, n c i r ng r nh nh ng bông hoa b ng n , nh ng có vài t m là do Hi u Tô b t t o đáng, b n tr ng tr c ng kính làm m t h trông r t bu n c i. Hi u Tô kiên nh n m t ng t m hình ra cho m i ng i xem, khi n ám tr không ng ng b t c i.

N c trong chum ã g n h t, th y Tôn mu n i gánh n c, Hi u Tô l i hào h ng xung phong: “ t i i”.

Th y Tôn g i u: “V y bác s Thi u i cùng, ng khó i, cô c ng không gánh n i âu”.

Cô ng n ng i, Lôi V Tranh nh n l y thùng n c: “ i thôi”.

Lên núi m i bi t vì sao th y Tôn nói ng khó i. Cái g i là “ ng i” th t ra ch là nh ng con ng mòn nh h p u n l n, có o n ng m i bên là vách á cheo leo, bên d i là v c, sóng bi n v vào á cu n trào nh nh ng n tuy t, nhìn qua c ng chóng m t. Hi u Tô trèo lên n nh núi c ng ã m t ph , gió l n th i tóc cô r i tung. ng trên nh núi nhìn ra xa, th y c bi n r ng vô b , n c bi n nh có màu vàng m, phía xa l i là màu xanh nhàn nh t, phóng t m m t ra xa có th th y c các o nh nh ng d u ch m nh , th nh tho ng nhô lên gi a bi n mây.

T ng ám mây l n c ng b gió th i i xa t a nh nh ng cánh bu m ang c ng mình ón gió, c ng nh vô s nh ng hòn o cô c ngoài kia, càng bay càng xa. Cô m r ng ôi tay, c m nh n c c n gió lu n qua t ng k ngón tay. Lôi V Tranh ng ó, nhìn tr i bi n, c m giác nh tâm h n mình c ng c g t r a. Tr i và bi n r ng l n hùng v th này, còn con ng i l i quá nh bé. Bao phi n nảo và au kh trên th gian c ng có th b bi n tr i v nh h ng nh n chìm.

Thì ra n i hòn o vô danh này l i có phong c nh p hùng tráng n v y.

Có th gì ó nh t nh t c vào chân anh, cú u nhìn thì ra là con mèo, ch ng bi t nó i theo t lúc nào. B n chân nh l m y bùn t, nh ng nó v n nghiêng ng ch y n ch Hi u Tô. Cô ôm l y mèo con, qu xu ng bên su i r a s ch chân cho nó. N c su i l nh, l nh n n i mèo con b ng rừng mình v y h t n c lên m t cô. Gió th i qua gò má thoáng ng h ng c a cô khi n làn da c h tr nên trong su t, t a hoa t ng vi bu i s m còn l u l i nh ng gi t s ng mai l p lánh, khi c i l i t a sáng r c r nh óa hoa b ng n .

Anh cúi xuống mức n c.

Nghe th y cô ang thì th m v i mèo con: “X ng S n, v nhà v i tao i, nhà có r t nhi u th ngon”.

Anh l nh nh t nhìn qua, cu i cùng nói: “Cô không nh mang nó cùng v y ch ?”.

Nhìn b d ng c a cô nh v a ph m l i: “Th y Tôn nói mèo m ch t r i, mèo con ây không có gì n, ch c c ng s ch t ói...”.

“ ây ngày ngày có tôm có cá, làm sao ch t ói c”.

“Nh ng không có ai n u c m cho nó”.

Anh ch m rãi nh c hai thùng n c lên: “Cô s n u c m cho nó sao?”.

Cô nh n ra s châm bi m trong câu nói c a anh, gi ng h xu ng: “Tôi c ng không bi t... nh ng tôi có th mua th c n cho nó...”.

Anh gánh n c xu ng núi: “Máy bay không cho mang theo ng v t”.

Cô s c nh ra, u i theo sau anh: “Ngh cách i mà, giúp tôi m t chút c không?”.

Anh không ý n cô, c theo con ng núi khúc khu u ch m ch p i xu ng.

Cô ôm mèo con, b c th p b c cao ch y theo anh c u kh n: “Anh xem mèo con áng th ng th này, ngh cách i mà, anh còn bi t s a c máy phát i n...”, gi ng cô d u dàng, kéo kéo tay áo anh, “Ch n Vinh...”.

Anh t ng t d ng b c, bình th n nói: “Tôi không ph i Thi u Ch n Vinh”.

Cô buông tay, mèo con nh y xu ng t, cô l ng ng i nhìn anh, m t c m giác nh v a b ng i khác g i d y khi ang m mình trong gi c m ng, ng ngác t nh d y. Mèo con l n l n m y vòng trên t, c ng i l m lem, không còn nh n ra màu lông c a nó n a, nó a l i li m chân mình r i l i ng ng u kêu “meo meo” v i anh, m t ng i m t mèo nhìn anh m m, nh không bi t ph i làm th nào.

Anh xách n c ti p t c i xu ng, cô ôm mèo con l ng l theo sau.

T i ó v n là anh n u c m, nh ng b a n c ng ã c c i thi n vì có thêm rong bi n, có món canh rong bi n v i tôm. B n tr r t t p trung n, H i u Tô mức m t bát canh, l ng l n, th y Tôn s h b c m l nh, li n n nhà b p tìm m t chai r u: “T i nay chúng ta u ng m t chút, tránh c m l nh”.

R u tr ng ngâm h i sâ, mùi v r t l .

Th y Tôn v n nh u ng cùng Lôi V Tranh vài ly, nh ng không ng anh không ph i i th c a Lôi V Tranh, m i u ng vài ly m t ã n t n mang tai, nói nhi u h n: “Hai ng i n ây, b n tr vui l m, tôi c ng r t vui... bác s Thi u, anh và cô qu là ng i t t, g i ti n n u n, còn g i sách n... tôi c ng có m t cô b n gái, nh ng cô y không hi u, nói r ng trên o quá kh ,

làm th y giáo trên ó s không ki m c nhi u ti n nên b o tôi vào i l c làm vi c. Nh ng n u tôi i, b n tr s làm sao ây... b n chúng không c d y d ... anh v i cô , hai ng i th t t t...”.

Th y Tôn nói lo n h t c , Hi u Tô c m chai r u, giúp anh rót m t ly: “Th y Tôn, tôi kính th y”.

“Cô c ngu ng m t ít i, u ngr u b t l nh, trên o m t l m”, th y Tôn m t r c, n c i v n có ph n ng ng ngừng, “L n này hai ng i n không th ti p ón chu áo, th t ng i quá. Tôi và b n tr , chúc hai ng i bách niên giai lão”.

Cu i cùng c ngu ng h t m t chai r u, máy phát i n c ng ng ng.

Th y Tôn b t èn pin, i sang phòng ng ch m sóc b n tr . Hi u Tô n m trên gi ñng, ban u còn nghe th y th y Tôn nói chuy n v i m y a tr ch a ng c bên c nh, sau ó không còn ti ng ng n a.

Trong phòng ch có m t ng n n n t a ra th ánh sáng y u t.

Lôi V Tranh v n ng d i t, cô không ch c anh ã ng ch a, nên nh gi ng g i: “Này...”.

Anh m m t nhìn cô.

“Xin l i”.

Anh nh m m t.

Cô nói: “C m n anh, hai hôm nay b n tr r t vui”.

Anh b t u m t kiên nh n, xoay ng i: “Cô yên tâm, s không có l n sau”.

“Tôi bi t tôi sai r i, tr c ây ch bi t trách tr i trách t, còn t cho r ng mình kiên c ng, nh ng n khi Ch n Vinh i r i... tôi m i bi t mình th t quá nhu nh c. Tôi th y không công b ng, sao có th Ch n Vinh i nh v y, th m chí tôi còn ch a k p nói v i anh y... Tôi c ng t ng h n mình, n u tôi không nói chia tay, có l anh y s không tình nguy n i. Nh ng bây gi tôi bi t r ng, dù có tôi hay không, anh y nh t nh c ng s i. B i anh y r t l ng thi n, nên nh t nh s i c u ng i. N u ph i trách ai ó, tôi ch có th trách mình không có phúc”, gi ng cô càng lúc càng nh , “C ng nh th y Tôn ch a t ng trách ai, m t mình trên o d y d m y a tr , ngay c gánh n c c ng ph i v t qua con ng núi khó kh n nh v y. Ph i d y h c, ph i ch m sóc h c sinh, mà không h oán than ti ng nào... n u so v i th y Tôn, so v i Ch n Vinh, tôi th t quá nh m n, quá ích k ...”.

Tr i t nh m a, nhìn qua m y khe h gi a nh ng t m g óng ngang d c bên ngoài c a s th y m t vài ánh sao hi n trên n n tr i en ánh.

Nh ng vì sao trên tr i gi a bi n kh i th t l n, th t sáng, gi ng nh có r t nhi u ôi m t d u dàng nhìn cô.

Li u có m t ngôi sao nào ó, là Thi u Ch n Vinh không?

Cô ch m rãi nh m m t: “C m n anh ã i cùng tôi n ây”.

R i lâu sau ó cô không nói gì n a. Cu i cùng anh c ng quay l i, cô ã ng r i. N n cháy h t, ánh sáng y u t r i t t i.

Trong không gian t i en nh m c này d n d n c ng có th nhìn th y ánh sao th a th t t bên ngoài r i vào. T xa xa truy n n ti ng sóng, sóng bi n ánh vào bãi cát d i chân núi.

D ng nh cô r t d ng , không chút suy t nh dòng su i nh , tuy r ng u n l n gi a núi á khi có khi không, nh ng th c t l i trong su t th y áy, d dàng ng i ta nhìn th u.

Khi chào t m bi t b n tr , cô l u luy n không r i, thuy n ã i r t xa r t xa v n có th nhìn th y c bóng ng i nh nh ng ch m en ng ó thành hàng, hình nh ó v n luôn trong t m m t, mãi mãi trong t m m t.

Bu i sáng, khi thu d n hành lí, b n tr không mu n h i, có hai cô bé ã khóc, cô c ng r t bu n.

Sau này cô không quay l i n a, m y n m n a, b n tr l n r i h c trung h c, khi ã tr ng thành, bi t suy ngh h s r i o, i h c i h c... b n tr s nh n cô, ho c có th s quên cô. Nh ng sau này c ng ch còn m t mình cô, cô s không quay l i n a. B i cô và Ch n Vinh ã t ng n, còn lúc này ch còn m t mình cô nên s ch ng th còn sau này n a. N c bi n ào ào quét ngang t m m t, sóng bi n tung b t tr ng xóa phía uôi thuy n, gi t n c ng l i trên m t cô, tr i và bi n bao la vô t n càng khi n thuy n thêm nh bé. Hàng tr m ngàn n m nay, không bi t bi n c ã bao l n ch ng ki n c nh ly bi t, ch ng ki n bao l n i thay. Th i gian c ng s trôi qua nhanh nh v y, t nay v sau là qu ng th i gian c a mình cô.

Gió bi n r t l n, con thuy n d p d nh trên sóng. Lôi V Tranh ng i trên thuy n, nhìn cô qu bên mép thuy n không c ng, có l b a sáng ã nôn h t r i, nh ng cô v n im l ng, c ng gi ng lúc n ây l ng l mà qu t c ng.

Khi h n sân bay, ón chuy n bay cu i cùng tr v . Tr i ã t i, sân bay r ng l n sáng tr ng, ch còn lác ác vài hành khách ng i trong phòng ch .

Tuy i c ngày ng v t v nh ng cô v n im l ng ng i ó nh m t con búp bê.

Cu i cùng anh l y m t t m danh thi p ra r i a cho cô, nói: “Có chuy n gì thì g i s này”.

Th t ra anh nh nói có th tr l i nhà cho cô, nh ng không bi t t i sao câu nói ó v a n c a mi ng l i không th t ra c.

Cô nh n l y danh thi p: “C m n”.

Anh không nói gì.

“Ch n Vinh không còn n a”, cô cúi m t xu ng, “Sau này tôi s không làm phi n anh n a”.

Khi Hi u Tô v , Trâu T k c m th y có gì ó r t l , b i t khi tr v , cô hình nh b t u vui v tr l i. Th m chí th nh tho ng còn c i, m i khi nh c n Thi u Ch n Vinh c ng r t bình t nh, không còn au n hay lã ng tránh nh tr c ây. Ch có Hi u Tô m i hi u r ng c s ng m y ngày trên o nh ó nh m t th gi i khác, ó có ánh m t ngâ y th trong sáng, nh ng r t ngoan ngoãn, kiên c ng v t lên c a b n tr , Ngay c th y Tôn c ng mang trong mình m t ngh l c phi th ng. Vì v y cô s ti p t c s ng, vì Ch n Vinh, vì cha m cô, vì nh ng ng i yêu cô u mong mu n nh v y.

Nên cô d c h t can m i làm.

V n có ng nghi p nhìn cô b ng ánh m t nghi ng , nh ng cô không gi n c ng ch ng quan tâm n nh ng tin n v mình. Cô làm vi c nghiêm túc, d c h t s c mình, không phân tâm hay r , và ch m y tu n sau hi u qu ã hi n rõ, cô nhanh chóng nh n c s tin t ng c a ng nghi p, dù sao thành tích ã ch ng minh t t c . Th ký Thi u Uy n ình c a Lôi V Tranh ã g i l i chìa khóa cho cô. Khi nh n l i c chìa khóa, cô g n nh th y bình th n, c r i m t, m t r i c, nh ng không c n bi t nh th nào, dù sao cô v n th y mình may m n, ã l y l i c c n nhà c a cô và Ch n Vinh.

i u b t ng là sau ó vài ngày, t ng giám c t nhiên thông báo cô cùng các ng nghi p bên b ph n kinh doanh, cùng i theo H ng t ng n d m t bu i ti c. Khi n n i m i bi t là phó t ng giám c Cao bên V Thiên thay m t công ty m i H ng t ng. B a ti c ti n hành c m t n a thì nhân viên ph c v d n Lôi V Tranh vào. M i ng i trên bàn ti c u ng lo t ng d y, Lôi V Tranh v a b t tay v i giám c c a cô, v a nói: “V a xu ng máy bay, n tr m t chút, th t xin l i”.

H ng t ng là ng i ông B c, tính cách hào s ng c i m , b t tay Lôi V Tranh liên t c: “Nói m y l i khách sáo này làm gì”.

U ng r u Lô Châu c lâu n m, ch có b y tám ng i, v y mà loáng cái ã u ng h t b n chai, th là bàn ti c b t u não nhi t, m y v giám c nói ùa nhau, không khí tho i mái h n nhi u. Hi u Tô v n ch vùi u n, t nhiên b H ng t ng g i: “Hi u Tô, thay m t công ty chúng ta, m i Lôi tiên sinh m t ly nào”.

Cô h i b t ng , sau ó bèn nâng ly ng d y. Dù ã u ng khá nhi u r u nh ng s c m t Lôi V Tranh hoàn toàn không có v ã say, l i c i nói: “Không c, không c, th này là c hi p ng i quá r i. Sao l i có chuy n u ng c m t n a r i g i m t cô bé ra th này? Không th nh th c, c u ng ki u này, hôm nay tôi ch có l n v thôi”.

“Tôi khiêng anh v ”, H ng t ng hào h ng, gi t ly r u trong tay anh, “Chúng ta âu ph i ch quen bi t vài n m thôi, tôi bi t t u l ng c a anh mà.

Nào nào, Hi u Tô, thêm r u, rót y cho Lôi tiên sinh. Con gái ông B c chúng tôi ây, dù th nào Lôi tiên sinh c ng ph i n m t chút”.

Giao thi p ki u này c ng khó tránh c, Hi u Tô l n u nhìn th y Lôi V Tranh nh th , có l do v a t sân bay n nên tóc anh h i r i, áo s mi xám c i m y nút, n a ng i n a d a trên gh , hoàn toàn khác v i dáng v l nh lũng bình th ng c a anh, mà mang ki u cách ng o ngh c a m t công t nhà giàu. Ngón tay dài c a anh ch n ngang mi ng ly, “ ây không ph i là chuy n n m t hay không. Th này là không công b ng”, anh l ãng nhìn Hi u Tô, “Hay cô c ng u ng m t ly, cô y m t ly tôi m t ly”.

H ng t ng c ng oán bi t ít nhi u v quan h c a Hi u Tô và Lôi Tranh V , vì ban u khi Hi u Tô vào Bác Vi n, m t ng i b n c c p trên i n cho ông, nói có quan h v i nhà h Lôi, cho nên ông còn c n th n d n dò bên b ph n nhân l c nên chú ý n cô. L n này a Hi u Tô n bàn k ho ch v i V Thiên c ng là mu n thu n tay y m t cái. Nh ng ông không ng m i chuy n l i không nh ông ngh . Lúc u ông mu n ùa gi n Hi u Tô ng lên m i r u, không ng Lôi V Tranh l i nói th , qu th t ch ng có chút th ng hoa ti c ng c gì.

ang lúc lúng túng, Hi u Tô ã t mình rót y ly, ng lên nói: “Lôi tiên sinh, tôi c n tr c”. Không i m i ng i k p ph n ng, cô ã ng a c u ng c n.

ó là lo i r u n ng sáu m i , l i còn là m t ly th y tinh y, m i ng i thoáng s ng ng i, giây lát sau ó m i lên khen ng i. Lôi V Tranh m t không bi u c m, H ng t ng thì c m th y quan h c a hai ng i hình nh h i l , ang suy ngh linh tinh thì th y Hi u Tô ã nh n l y chai r u t nhân viên ph c v , rót y ly cho Lôi V Tranh: “C m n Lôi tiên sinh”.

Lôi V Tranh c ng u ng c n m t h i, H ng t ng c ng v tay khen ng i, Lôi V Tranh c i nh không, “Cô c ng nên c n m t ly v i H ng t ng, nh v y m i công b ng”.

L n này n l t H ng t ng t ch i: “ ây ch ng ph i là làm khó Hi u Tô sao? Không c, không c, chúng ta u ng c a chúng ta...”.

Lôi V Tranh t ly r u lên bàn, ch nói hai ch : “Rót y!”.

Hi u Tô bi t tuy là V Thiên m i, nh ng trên th c t công ty cô ang c u c nh V Thiên, ai b o V Thiên là bên A. Cô nâng ly, u ng m t l n không h t, b s c ph i che mi ng ho, nh ng v n c g ng u ng h t. Phó t ng giám c Cao ng i bên c nh th y v y li n lên ti ng gi i vâ: “Haizzz, hôm nay ch có mình cô là n , n u cô y u ng say ch ng khác nào quá m t phong . Chúng ta u ng c a chúng ta, cô v n nên u ng n c trái cây thôi”.

Lôi V Tranh không nói gì, th t ra Hi u Tô ã b t u c m th y chóng m t hoa m t r i, t u l ng c a cô c ng m c trung bình, nh ng ly r u lúc

nãy u ng v i nên bây gi m i c m th y c h ng b ng rất. V a may lúc y t y n h m c d n lên, bình th ng cô không n t y n, nh ng mi ng và d dày hi n gi nóng nh thiêu nh t, c ng nên n chút gì ó. Khi c m thìa lên, cô ã th y tay mình run run, c ng may là không ra ngoài.

Sau cùng m i ng i l i u ng thêm hai chai r u n a m i gi i tán c. H ng t ng m t au, nói chuy n ã không còn c l u loát n a, phó t ng Cao c ng ã ngà ngà say, còn Hi u Tô dù ang m màng, nh ng v n nh là ph i giúp t ng giám c bàn chuy n h p ng, M c dù b c chân c a cô không còn v ng n a nh ng cô v n ph i c g ng làm mình t nh táo h n m t chút. Th mà tr i t nh ang rung l c iên o, cu i cùng cô b ng i ta y vào xe, óng c a l i, b n phía yên t nh.